

скърби, по душевний-тъ миръ и радость, които той дава, олекчаватъ земны-ты ни трудове и скърби.

II. Що казува Исусъ за иго-то си ?

О. Защото мое-то иго е благо и мое-то бръме е леко. Ст. 30. 1 Иоан. 5 ; 3. Гал. 5 ; 1, 17.

Религія-та Исусовъ има заповѣди и изыскуванія които ся наричатъ иго и бръме, но сравнены съ изыскуванія-та на всички-ты други вѣроисповѣданія, тѣ сж благи и леки. Той не изыскува крѣвно обрѣзаніе и скъпы жертвы; не изыскува тежки обряды и дългы посты; не изыскува родители-ты да хвърлятъ чада-та си въ рѣкѣ Гангъ и вдовицы-ты да ся изгоряватъ заедно съ умрѣлы-ты си мжжіе въ Индіѣ. Той не изыскува дългы пѣтуванія, нито да ся оттегляемы отъ свѣтъ-тъ и да живѣемъ въ пустыни-ты. Но изыскува само да го обычamy отъ всичко то си сърдце, и да вардимъ заповѣди-ты му които не сж тежки (1 Иоан. 5; 3), но сж наредены за нашѣ-тѣ врѣменнѣ и вѣчнѣ ползѣ. И колко тежко е иго-то на діавола! То потопява оныя които го носятъ въ вѣчнѣ погыбель! Но иго-то Христово, като крыла-та на птицѣ-тѣ, възнося ны къмъ небо-то. Въ службѣ-тѣ Христовѣ ще теглимъ гоненіе и ще посрѣщнемъ духовны врагове, но чрѣзь него-вѣ-тѣ благодать ще надвѣемъ на всичко и ще придобьемъ животъ вѣченъ.

